

UTGITT AV FOLKEBEVEGELSEN MOT EEC
Nr. 6 Mars/April 1972 - Opplag 850.000

EF vil ha lønnsstopp

Avslørende rapport om økte priser og forverret sysselsetting

EF-KOMMISJONEN sendte mandag 13. mars en rapport til MINISTERRADET om den økonomiske situasjon i EEC-landene. Den gir — for å sitere NTB-telegrammet fra Bryssel — «et temmelig grått bilde», altså noe ganske annet enn det en får ved å lese Regjeringens melding om norsk medlemskap. Der leser en stadig om den trygghet og de gode økonomiske forhold som det norske folk vil bli velsignet med om Norge blir medlem.

Telegrammet om Europa-kommisjonens rapport ble omtalt i TV og radio, men avisgjengivelser av den har det vært smått med. AFTENPOSTEN brakte riktignok telegrammet — med en énspaltet tittel og godt skjøvet til side. ARBEIDERBLADET lot det i sin helhet gå i papirkurven. Og det kan man forstå når

en leser telegrammet (etter gjengivelsen i Aftenposten):

«Kommisjonen oppfordrer fagforeninger og arbeidsgivere til å anstrenge seg mer for å skape stabilitet i økonomien. De stadig større krav om lønnsøkninger må opphøre hvis man vil sikre sysselsettingen og øke den økonomiske aktivitet, mener kommisjonen.»

Norsk Arbeidsgiverforening kan sikkert uten vansker tilslutte seg Kommisjonens uttalelse om at kravene om lønnsøkninger må opphøre. Arbeidsgiverne kan påberope seg denne uttalelsen under årets tariffoppgjør. Men hvorledes vil nå LO forene sin iherdige agitasjon for medlemskap med fagorganisasjonens krav ved årets tariffoppgjør?

Også andre punkter i rap-

porten har interesse. Kommisjonen betegner situasjonen i EF som «meget lite tilfredsstillende» og det heter videre:

«Økningen i omkostninger og priser fortsetter i et meget raskt tempo, og sysselsettings-situasjonen er forverret... den økonomiske vekst er gått betydelig ned, bortsett fra i Frankrike... Om utsiktene for 1972 heter det at den økonomiske vekst vil bli lavere enn i 1971... Prisøkningen i medlemslandene ventes å bli mellom 4,5 og 7 prosent.»

Slik ser det altså ut i det forfattede «fellesskap», som skal bringe så stor trygghet, bedre kår og rik økonomisk vekst for det norske folk — om det bare er villig til å oppgi sin selvbestemmelsesrett og underordne seg de høye myndigheter i Bryssel.

Embetsmennene mobiliseres i EF-kampen

Skal „opplyse“ om medlemskapets fordeler

For første gang i vår nyere historie vil den sentrale statsadministrasjonen delta aktivt i markedsføringen av Regjeringens politikk før de konstitusjonelle organer har fått sluttbehandlet tilknytningsformen til EF.

Utenriksminister Andreas Cappelen har offentlig tilrådd at embetsmenn i statsadministrasjonen engasjerer seg i EF-kampen. — Jeg vil tilrå at embetsmenn deltar i den grad de har tid og krefter, sa han på et kurs for pressen i UD.

Det skal skje under merkelappen «opplysningsarbeid» hvor i første rekke embetsmenn i Utenriksdepartementet

lar seg engasjere. Opplegget er ikke tilfeldig og begrenset. Det settes i dag opp et sentralt kartotek i Utenriksdepartementet over personer som «kan nyttes som foredragsholdere i opplysningsarbeidet om EF». Disse skal kunne reise til forskjellige deler av landet for å holde slike foredrag.

Sjefen for Utenriksdepartementets presseavdeling, Tim Greve, har fulgt opp sin statsråds ønske om mobilisering av embetsmennene. Han har sendt rundt i UD et skriv der de ansatte blir bedt om å stille seg på liste hos presse-tjenesten.

I praksis har man planer om at et ambulerende team av konsulenter, byråsjefer, direktør og høyere embetsmenn skal kunne reise landet rundt for å gi såkalte «faktiske opplysninger» om markedssaken for folkeavstemningen. Utenriksdepartementet vil få bevilget en større sum til dette arbeidet, også fordi man i tillegg bl. a. skal distribuere en folkeutgave av Regjeringens markeds melding. Utenriksdepartementet blir med andre ord det sentrale instrument og den viktigste organisasjon i hele Regjeringens EF-opp-
legg.

PREMIE for å legge jorda brakk Fruktproduksjonen skal begrenses i EF

EF-kommisjonen har besluttet å trekke Italia for den europeiske domstol for at landets myndigheter ikke har betalt landets fruktdykere det bidrag de skulle ha ifølge EF-vedtak i desember 1969.

Alle som ville grave opp frukttrær skulle ha en premie for det. Hensikten var å begrense avlingene av epler, pærer og fersken i EF.

Kommisjonen hevder at ca. 11 000 italienere har krevd slikt bidrag på 5600 kroner pr. hektar.

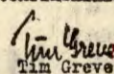
DEPARTEMENTSSIRKULARE

Opplysningsarbeidet om EF.

I forbindelse med opprettelse av et sentralt kartotek over personer som kan nyttes som foredragsholdere i opplysningsarbeidet om EF, vil Presseavdelingen be om at de enkelte kontorer varsler Presseavdelingen om hvem som vil være villig til å delta i slikt opplysningsarbeid. Man ber om å få oppgitt navn og fagområde.

Det er en forutsetning at de som melder seg til dette arbeid i nødvendig utstrekning også må kunne reise til forskjellige deler av landet for å holde slike foredrag.

For Utenriksministerens

Tim Greve

Sirkulæret som forteller om embetsmennenes mobilisering.

Men i lengre tid har flere av de mest kjente embetsmenn vært mer enn villige til å reise rundt og holde foredrag om Regjeringens politiske opplegg og forhandlingsresultat. Dette har skjedd i bedrifter, partilag og innenfor lokale næringsorganisasjoner. Medlemmer av Regjeringens forhandlingssekretariat engasjeres i å «trimme» bedriftsledere i deres interne EF-informasjon.

Her i landet har det vært en langvarig tradisjon at de høyere embetsmenn i statsadministrasjonen har holdt seg utenfor debatten om kontroversielle politiske emner. Embetsmennene skulle være en garanti for en saklig og upartisk saksbehandling, en

instans hvis faglige omdømme vi alle skulle kunne stole på.

Det var et godt og riktig prinsipp, men det skal altså nå være slutt. Fra nå av og frem til folkeavstemningen er også de høyeste embetsmenn i departementene blitt politikere som på skattebetalernes bekostning skal gå inn for en bestemt løsning av viktige samfunnsproblemer som det rår dyp uenighet om i folket.

Nå skal alle midler tas i bruk. Hele statsapparatet settes inn til fordel for en politisk fraksjon. Det er et riakt-
overgrep som bare kan møtes med hardere kamp.

Større kløft mellom rike og fattige strøk i EF-land

Industriområdene samlar stadig flere mennesker

Forskjellen i inntekter mellom rike og fattige områder i EF-landene økte i tre av de seks medlemslandene i 1960-årene, mens forskjellen ble mindre i Vest-Tyskland og Italia, melder EF-kommisjonen. Men i Italia ble forskjellen mindre fordi de rike ble fattigere — mens de fattigere regionene i Vest-Tyskland ble rikere.

I Sør-Italia økte brutto nasjonalproduktet pr. innbygger fra 395 dollar i 1960 til 965 dollar i 1969. Likevel er det ikke tvil om at dette er den fattigste regionen i EF — mens Paris-regionen er den rikeste med 3 411 dollar pr. innbygger.

I rapporten heter det også at det nordvestlige området av EF som omfatter de viktigste industristedene i ca. 300 kilometers radius fra Köln, økte sin andel av befolkningen fra 29,5 pst. til 30,1 pst. i løpet av ti år, 1960—69.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomite: Torstein Eckhoff, Trond Hegna,
Ove Larsen og Ivar SekneDokument
nummer 50

Nå foreligger Regjeringens markedsmelding, Stortingsmelding nummer 50.

Meldingen konkluderer med å anbefale medlemskap. Forsåvidt er den et historisk dokument. Med tid og stunder skal den også få historiens dom. Det er først og fremst i dette perspektiv at dokument nummer 50 er skuffende lesning.

Meldingen kan med rette kritiseres for alvorlige mangler når det gjelder fremleggelse av nøyaktige data og talloppgaver, en nesten total mangel på behandling av motforestillinger og ikke minst en — med respekt å melde — nærmest monomant ensidig fremstilling av spørsmålet om alternativ. Forsåvidt er meldingen preget av at Regjeringens standpunkt i virkeligheten ble inntatt allerede i januar i år. Meldingen er et etterfølgende forsvar. I historisk perspektiv er likevel knapt dette de mest alvorlige innvendinger mot dokument nummer 50.

★

Den store mangel er en grundig ransaking av de dyptgripende spørsmål. La gå at Regjeringen kan være uenig med de fleste fagøkonomer, som mener at medlemskap ikke er noe vekstvilkår for vår industri. Men det går ikke an glatt å hevde at eksportøkning er et vilkår for å løse våre påtrengende miljøproblemer og sosiale oppgaver. Meldingen er fri for en dypere analyse på dette punkt. I virkeligheten har problemene i betydelig grad sin årsak i storindustriell konsentrasjon, utvikling av pressområder o.l.

★

Forurensningsproblemer skriver seg i overveidende grad fra eksportindustrien, som tross alt bare utgjør ca. 1/4 av vår samlede industri. Pendlerproblem og folkeforflytting skaper voksende sosiale vansker. Det er et paradoks at vi må videreføre den samfunnsutvikling som skaper disse problemer for å øke vårt nasjonalprodukt så mye at vi kan løse de nye problemer vi da skaper. Vekst er viktig, men skal ikke bare måles i kroner og øre. Vekst er til for menneskenes skyld, — ikke for eksportindustriens.

★

En grundig analyse av vekstproblemer burde hatt sin selvsagte plass i et historisk dokument. Det burde også en analyse av vår praktiske selvråderett. Hva med den nasjonale økonomiske styring? Hvilke følger vil Brysselbyråkratiet få for vår demokratiske styreform? Disse hovedspørsmål er avfeld med runde forsikringer.

Vi har mange spørsmål, men svarene er få — i dokument nummer 50.

FOLKEBEVEGELSEN FLYTTER

Ny adresse:

STORTINGS Plass 7 — 6. etg.

(Inngang Arbeidergt.)

adresse uforandret: Postboks 515, Sentrum, Oslo 1

Telefon uforandret: 33 20 12 eller 33 22 06

Hvem var regjeringens regnemestere
**Statistisk Sentralbyrå holdt
utenfor markedsmeldingen?**

Den bærende idé i stortingsmeldingen om EF er at Regjeringen tror at medlemskap vil medføre en ekstra økonomisk vekst for landet. I meldingen heter det: «Medlemskap i EF vil gi Norge en raskere økonomisk vekst enn en handelsavtale. Det er ikke mulig å anslå sikkert hvor stor forskjellen vil være. Som et illustrasjonseksempel kan nevnes at en økonomisk vekst som er 1 prosent sterkere vil innebære en forskjell i landets reelle produksjons- og inntektsnivå i faste priser på 16 milliarder kroner over en 10-års periode.»

Det er vel grunn til å tro at dette vil bli noe mer enn et «illustrasjonseksempel» i EF-tilhengernes agitasjon fram til folkeavstemningen. Dette kom klart fram under et møte i Norske Sosialøkonomers For-

ening. Markedsutvalgets formann, statssekretær Erik Ribbu, hevdet der at selv om 1 prosent var brukt som et eksempel i stortingsmeldingen, så var det i virkeligheten Regjeringens oppfatning at norsk medlemskap ville medføre 1 prosent sterkere økonomisk vekst.

Blant sosialøkonomer er dette budskap mottatt med noen undring. En prosent sterkere vekst er nemlig svært mye. Det beregningsgrunnlag som gir et slikt resultat må se noe spesielt ut. Det er derfor viktig å få fram forutsetninger og det faktiske grunnlag for Regjeringens beregninger.

Det foreligger i dag bare sparsomme opplysninger om dette. Folkebevegelsens gruppe i Statistisk Sentralbyrå har derfor tatt opp denne saken på grunnlag av noen oppsiktsvekkende opplysninger fra politisk sekretær Sverre Jervell i Utenriksdepartementet. På et møte i Statistisk Sentralbyrå opplyste Jervell at myndighetene hadde anmodet Byrået om å utføre beregninger av de økonomiske virkninger ved ulike tilknytningsformer til EF, men at Byrået hadde nektet dette.

Forskningssjef Odd Aukrust bekrefter at Byrået har hatt forespørsel fra Industridepartementet om et beregningsopplegg og henviser til ekspedisjonssjef Odd Gøthe i Industridepartementet. Gøthe har lovet å svare på spørsmålet skriftlig, men noe svar foreligger ennå ikke.

Om det skulle vise seg at Regjeringen ikke har benyttet det tekniske apparat i Statistisk Sentralbyrå til sine beregninger for markedsmeldingen, så må dette betegnes som høyst underlig. Den ordinære framgangsmåte når det skal lages beregninger over virkninger for hele økonomien under ett, er at det tekniske og delvis det metodemessige arbeidet utføres i Statistisk Sentralbyrå. De ledende økonomer ved forskningsavdelingen i byrået utarbeidet i 1961—62 et analyseopplegg som kan brukes til å studere virkningene av en toll-

union. Opplegget ble publisert i tidsskriftet Internasjonal Politikk nr. 1 - 1962 og er et tilbud til de politiske myndigheter.

På denne bakgrunn bør det bli kjent om Statistisk Sentralbyrå nå har utarbeidet et opplegg for Regjeringen eller ikke. Dersom beregningene foreligger bør de offentliggjøres.

Dersom de ikke foreligger, bør man få vite hvorfor Regjeringen ikke har ønsket Statistisk Sentralbyrås assistanse denne gang. Vi bør også få vite hvor beregningene for markedsmeldingen er foretatt, hva det teoretiske grunnlaget er og hva resultatene ble.

Vil Regjeringen ha oss til å stole på tall, så bør den også fortelle hvor de kommer fra.

Ingen økning
i sosialutgifteneStagnasjon
i EF-landene

De sosiale utgiftene i EF-landene stagnerte og gikk til og med ned i forhold til brutto nasjonalprodukt i 1969 og 1970. Bildet var ikke det samme i Nederland som lå lavest i 1962 med sine sosiale utgifter, men som nå er kommet på topp i EF med 20,6 prosent av brutto nasjonalproduktet.

I Vest-Tyskland falt denne prosentvise andel fra 20,2 prosent i 1968 til 18,3 prosent i 1970. I Frankrike fra 18,6 til 18,3 prosent i samme tidsrom. Også i Italia og Belgia var det en mindre nedgang.

Når det gjelder sosialutgifter pr. innbygger, overtok Tyskland ledelsen fra Frankrike i 1970 med 30 100 belgiske franc. Det offentlige innsats på sosialsektoren har falt mellom 1962 og 1970 mens arbeidsgivernes andel har økt i likhet med arbeidstakerne.

STORT
1. mai-tog
mot EEC

1. mai blir det en kjempedemonstrasjon i Oslo mot norsk medlemskap i EEC.

Faglige tillitsmenn, klubbformenn, fagforeningsformenn og framtrepende fagforbundsfolk står som arrangører i samarbeid med Folkebevegelsens faglige utvalg.

Oppmarsjen og det avsluttende folkemøtet på Youngstorget finner sted på ettermiddagen 1. mai.

MASTERS VOICE

Melding med slagside (Tegning: Bjørn Ostrø)

2.5 meter forordninger fra EF

Alt sammen går
foran norsk lov

Det foreligger nå en dansk oversettelse av alle de rettsforskrifter som er utsendt i henhold til Roma-traktaten. Det er ikke småtteri det dreier seg om: oversettelsen fyller 38 bind og opptar to og en halv meter bokhylle.

Danskene ligger altså et hakk foran oss her, ennå finnes det ikke noen norsk oversettelse av hele det veldige lovkompleks og regelverk som Fellesmarkedet regjeres etter. Men det må jo komme snart. For alle disse forordninger går som kjent foran norsk lov og Stortinget bør jo helst vite hva som står der før det går i gang med å endre det norske lovverket.

Regjeringens eget ekspertutvalg:

Medlemskap betyr sterke inngrep i vår økonomiske selvvråderett

Regjeringens ekspertutvalg for vurderingen av planene om den økonomiske og monetære union — Skånlandutvalget — som avleverte sin innstilling i november 1971, ble på ingen måte til glede for Regjeringen. Det dokumentet som gruppen har laget brukes i dag hovedsaklig av EF-motstandere. Det er svært få pro-EF-argumenter å finne i denne bunnsolide innstillingen.

Den økonomiske og monetære union blir gjennomført.

Regjeringen ga i sin stortingsmelding nr. 90 (1970-71) uttrykk for reservasjon når det gjaldt planene om en økonomisk og monetær union. Regjeringens ekspertutvalg slår imidlertid fast — at det er realistisk å regne med at den økonomiske og monetære union vil bli realisert i hovedsaken i samsvar med de langsiktige planene, selv om gjennomføringen lett vil kunne strekke seg utover den forutsatte 10-årsperiode. Forøvrig minner vi om at unionsplanene vil bli hovedpunktet på EF-toppmøtet i oktober i år.

Medlemskap innebærer svekkede økonomiske virkemidler.

Utvalget går systematisk gjennom EF's nåværende økonomiske regelverk og viser at norsk medlemskap vil medføre en svekkelse av våre økonomiske virkemidler. Særlig vil prinsippet om fri kapitalbevegelse mellom landene få konsekvenser for mulighetene til å regulere det norske kapitalmarkedet. EF's målsetting har Norge godtatt. Til nå har EF gjennomført fri bevegelse for følgende typer kapital:

1. Inngående direkte investeringer i form av lån til foretak som tidligere er etablert i Norge.
2. Kommersielle kreditter som ytes av utenlandske finansinstitusjoner.
3. Utlendingers kjøp av norske aksjer.

EF-landene har voldsomme problemer.

Allerede i dag har EF-landene fått føle virkningene av denne «frigjøringsprosess»: Store pressproblemer i EF's sentrale regioner, økt fraflytning fra «ulønnsomme distrikter», kapitalstrømmer frem og tilbake over grensene, noe som skaper store forstyrrelser (bl.a. en viktig årsak til valutakrisen i høst).

- den økonomiske og monetære union vil bli realisert
- omfattende endringer i penge- og kredittpolitikken
- generell renteforhøyelse som medfører husleieøkning

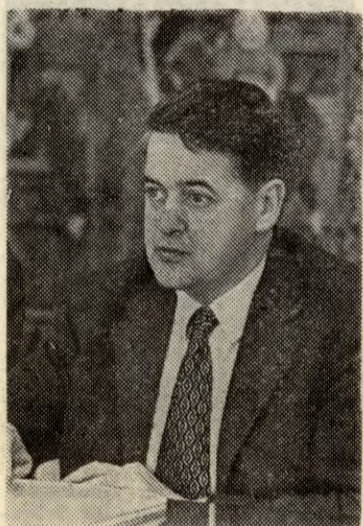
Den frie kapitalbevegelse vil etter Skånlandgruppens oppfatning føre til at «det ikke vil bli mulig på samme måte som hittil på nasjonal basis å regulere den samlede tilgang på kreditt til norske bedrifter idet adgangen til å regulere kapitaltransaksjoner med andre medlemsland faller bort. Andre restriktive tiltak overfor norske kredittinstitusjoner vil bli vesentlig mindre effektive enn nå».

Dette er klar tale.

2 prosent renteøkning — husleieøkning.

Like klar er behandlingen av norsk rentepolitikk innenfor et utvidet EF: «Likviditetspåvirkning og generell rentepolitikk vil i en økonomisk og monetær union måtte fastsettes etter felles retningslinjer». I praksis innebærer dette en renteforhøyelse på 2 prosent dersom vår markedsrente blir tilpasset EF's rentenivå. Endringer i rentenivået slår ut i en rekke økonomiske størrelser. Den menige mann og kvinne vil merke dette på flere måter:

- husleieøkning
- dyrere lån i private banker.

Direktør i Norges Bank, Hermod Skånland.

Når det gjelder utlånsrenten i statsbankene, vil renteforhøyelsen kunne bli subsidiert over statsbudsjettet. En beregning (foretatt av cand. oec. Olav Strømme) viser at en slik subsidiering etter 10 år vil kunne beløpe seg til kr. 1 milliard årlig. Slike utgiftsposter kan finansieres på flere

måter, men det ville være naivt å tro at det ikke slår ut i skattene.

Skjevere skattesystem rammer arbeidstagerne.

Skånlandgruppen slår fast at gjennomføring av planene om en økonomisk og monetær union vil medføre sterke inngrep i Regjeringens bedriftsbeskatningspolitikk. P.g.a. prinsippet om forbud mot konkurranseforvridninger kan ikke norske myndigheter innenfor et utvidet EF beskattede bedriftene slik de ønsker. Konkret betyr dette at EF-medlemskap fører til lavere skatt på bedriftene, med den logiske konsekvens at disse tapte skatteinntektene må innvinnes på annen måte. En slik dreining av skattesystemet ville ha blitt avvist av våre politiske myndigheter i dag!

Betydelige virkninger for statsbudsjettet.

Om norsk finanspolitikk innenfor EF har Skånlandgruppen følgende å si:

— Allerede med de regler som er vedtatt innenfor Fellesskapet og de overgangsordninger som en under forhand-

lingene er kommet fram til, vil medlemskap få betydelige (vår anm.) virkninger for statsbudsjettets utgiftsside.

Som om ikke dette var nok, gjør ekspertutvalget følgende konkretisering:

— På fellesskapsnivå skal det fastlegges rammer innenfor hvilke de viktigste elementer i de offentlige budsjetter må ligge, særlig endringer i deres volum, størrelse av saldiene og den måte disse finansieres og anvendes på.

Må Staten oppgi Jernverket?

Det reises i innstillingen sterk tvil om statlige underskuddsbedrifter får fortsette sin virksomhet:

— Statsseide underskuddsbedrifter som konkurrerer med bedrifter i andre medlemsland, og som klarer seg i konkurransen bare fordi Staten dekker underskuddet, kan i alminnelighet ikke ventes til å bli løst. Norske statsbedrifter er i dag relativt trygge arbeidsplasser. Innenfor EF vil prinsippet om like konkurransevilkår og forbud mot statlig subsidiering av industri skape usikkerhet for disse arbeidsplassene.

Den norske regjering — et europeisk kommunestyre?

Økonomiprofessor Leif Johansen uttalte for en tid siden at dersom den økonomiske og monetære union blir gjennomført, vil den norske regjeringens myndighetsområde innenfor et utvidet EF tilsvare det myndighetsområde et norsk kommunestyre i dag har overfor Regjeringen!

Skånlandgruppens innstilling har levert et materiale som på en solid og seriøs måte bygger opp om Leif Johansens uttalelse.

Svekket selvvråderett, svekket demokrati.

Innstillingen gjør det helt klart at norsk økonomisk selvvråderett må tåle sterke inngrep ved et EF-medlemskap. Foruten direkte økonomiske forverringer for den menige mann og kvinne (pris- og renteforhøyelser), uthules demokratiet innenfra, sentrale økonomiske virkemidler overføres til ikke-folkevalgte organer, og disse organer vil i takt med integrasjonsprosessen operere på stadig videre felt.

Arbeidsfolk på flyttefot Utkantområder årelates

På knapt 100 sider har Ted Hanisch og Arild Vollan presentert de påtrengende problemer som er knyttet til den sterke sentralisering av arbeidsplasser og døende utkant-områder. Stadig oftere blir folk møtt med en hard betingelse for å få arbeid: de må flytte. Den industrielle veksten krever folkeflytting — fra utkant til sentrum.

Styrken i denne boka ligger i at disse problemene blir satt inn i en meningsfylt sammenheng, og det vises klart at denne uheldige utvikling vil skyte ytterligere fart dersom Norge blir medlem i EEC. Situasjonen i Norge i dag er at stadig flere innser det skadelige i den overdrevene sentralisering og urbanisering som fører til store vanskeligheter for menneskene både i pressområdene og utkantstrøkene.

Forfatterne foretar en sammenligning av Nord-Norge og Sør-Italia. Begge representerer utkantområder i sine respektive land. Det påvises at Sør-Italia har sunket enda lenger ned i underutvikling etter at Italia ble medlem av EEC. I løpet av de siste 20 år har 4 millioner av Sør-Italias 20 millioner måttet søke arbeid utafør området. Med en slik årelating av sine beste krefter, vil et område være dømt til underutvikling og tilbaketrekning.

Siden 1945 har Nord-Norge hatt en netto utflytting på 66 000 personer. Utflyttinga nådde en foreløpig topp i 1970 med 6 000. Bare i 1970 førte dette til et tap for landsdelen på rundt regnet 600 mill. kr., og i perioden etter krigen må tapet regnes i atskillige milliarder.

Det blir i boka reist tvil om

de store kostnadene som «økonomisk vekst» medfører, noensinne vil bli betalt, og det blir hevdet at utkantstrøkene framtidig ikke kan trygges ved tilfældige «distriktpolitiske tiltak». Det eneste alternativet er en ny økonomisk politikk som innkalkulerer skadevirkninger både på kort og på lang sikt. Bokas forfattere slår fast at EEC ikke er noe forum for utvikling av nye målsettinger og virkemidler som tjener arbeidsfolks interesser. EEC innebærer høyere effektivitet og hardere rasjonalisering, alt mens rovdriften på mennesker og naturressurser tiltar. Og medlemskap vil binde oss til å delta i dette jaget.

Det er bare å beklage at Gyldendal har satt så høy pris på en bok som burde bli folkelesning.

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelser mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515, Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14 dag

Trykt i Morgenpostens trykkeri

Finansrådmannen i Oslo:

EF-medlemskap i strid med fundamentale livsverdier

Vil bety økt press og konsentrasjon

— Skulle Norge bli medlem i EF vil det øke konsentrasjons- og presstendensene i Oslo-området. Medlemskap vil også påvirke de styringsmidler vi måtte ønske å ta i bruk.

KOMMUNENS BUDSJETT SVEKKES

— I Ministerrådets resolusjon av 22. mars 1971 finner en retninglinjene for den økonomiske og monetære union. Om budsjettpolitikken heter det blant annet at en på fellesskapsnivå tar sikte på å fastlegge rammer som de viktigste elementer i de offentlige budsjetter må holde seg innenfor. — For 1972 er det for EF-landenes økonomiske politikk bl. a. satt opp følgende målsetting: «Veksten i offentlige utgifter bør totalt sett begrenses til samme vekstrate som nasjonalproduktet i løpende priser. (I Norge er den del av nasjonalinntekten som kanaliseres gjennom de offentlige budsjetter blitt stadig større).»

— Hvis EF i framtida kommer til å følge samme politikk, kan det komme til å begrense kommunenes evne til å løse sine oppgaver, sier finansrådmannen. En ikke uvesentlig del av kommunenes inntekter består av overføringer fra Staten. Hvis det settes snaue grenser for veksten i statsbudsjettet, vil det også merkes i kommunene.

HØYERE RENTE

— En felles rentepolitikk der det norske rentenivået må justeres oppover til det som er vanlig i EF-landene, vil gjøre det vanskeligere å skaffe statsbankene innlån til lavere rente enn markedsrenten. Skal f. eks. Husbankens kunder subsidières må det skje via en overføring av midler til banken over statsbudsjettet.

Det er finansrådmann i Oslo, Bernt H. Lund, som sier dette til EEC-NYTT. Lund er også leder for Arbeiderbevegelsens informasjonskomité om EF.

I finansrådmannens forslag til langtidsbudsjett for Oslo kommune 1972—76 er det tatt med et eget avsnitt om Oslo og EF hvor konsekvensene for bosetting, næringsliv og finanspolitikk behandles.

Bernt H. Lund er finansrådmann i Oslo og leder for Arbeiderbevegelsens informasjonskomité om EF.

Hvis budsjettet må holdes innenfor snauere rammer, vil det måtte skje på bekostning av andre formål.

— Men i Regjeringens markedsmelding er større økonomisk vekst hovedargumentet for medlemskap?

— Dette kan diskuteres og er tynt underbygget i meldingen. Jeg har liten tro på noe utslag i den ene eller annen retning, enten vi får medlemskap eller frihandelsstilknytning, når det gjelder den økonomiske vekst.

ØKT PRESS

Men fullt medlemskap kan medføre økt sentralisering i pressområdene. Konsentrasjon vil bety økt etterspørsel etter tomter og lokaler som allerede er i sentrum. Begrensede tomteressurser betyr igjen økt prispress på disse sektorene, og konvertering av boliger til kontorer.

En følge av større konsentrasjon av arbeidsplassene vil være økte ytelser på helse-, sosial- og utdanningssektoren. Dessuten økt press på kommunikasjonssektoren.

— Hva med styringsmulighetene.

MINDRE STYRING

— Vi har veket for mye tilbake når det gjelder bruk av nødvendige virkemidler for styring av samfunnet alt i dag. Skulle appetitten øke på bruk av sterkere virkemidler, er det et spørsmål hvorvidt EEC vil tillate dette.

Noen styringsmidler, som f. eks. etableringskontroll, kan formelt brukes i EEC, men vil denne ha noen effekt sammen med fri kapitalbevegelse?

— Vil Oslo kommune følge opp disse utredningene?

— Ja, alle utredninger som trengs og som vi har kapasitet til vil bli utført. Langtidsbudsjettet skal opp i bystyret. Der kan alle byens folkevalgte uttale seg.

ALLE KOMMUNER BØR TA OPP EF

— Bør andre kommuner følge opp?

— Ja, det bør være en oppgave for enhver kommunal administrasjon å følge opp EF-saken. Mange gjør det også.

Dette er en helt fundamental politisk begivenhet. Selv om det er et brennbart tema, så må en ikke av den grunn føle seg bundet eller kneblet til ikke å ta det opp!

FUNDAMENTALE LIVSVVERDIER

— Min motstand mot norsk EEC-medlemskap bunnar i synet på fundamentale livsverdier. Det dreier seg om miljøens størrelse og menneskenes evne til å identifisere seg med disse. Store enheter med sterkt press og konsentrasjon skaper ofte rotløshet og store sosiale problemer, sier Bernt Lund.

PØN

FB-landet rundt

Nye lokalutvalg.

Arbeidet med å starte lokalutvalg foregår for fullt over hele landet. Siden forrige gang er det stiftet utvalg i Aurland, Lærdal, Ardal, Luster, Leikanger, Vik i Sogn, Fitjar, Båtsfjord, Gamvik, Kiberg, Kjøllefjord og Mehamn.

Folkebevegelsen på film i Danmark.

Et dansk filmteam har besøkt Folkebevegelsen og tatt opp film fra kontoret, fra aktiviteter i byen, møter osv. Filmen skal brukes av den danske folkebevegelsen på møter o. a. arrangementer.

Skipssirener mot EEC

Folkebevegelsens lokalutvalg i Vågan arrangerte 19. mars (Fiskernes dag) en demonstrasjon i alle fiskevær i Vågan under parolen «Fiskernes nei til EF».

Fra kl. 13.00 til 13.05 brukte samtlige fiskebåter skipssirena. Fløytinga kunne høres mllevidt og demonstrasjonen regnes som 100 prosent effektiv.

Tillitsmannsmøte for Oslo ble holdt mandag 13. mars. Det møtte representanter for 20 bydelsutvalg, faglig utvalg, skoleutvalg og Kontaktutvalget ved Universitetet, samt observatører fra flere ungdomsorganisasjoner og arbeidsplasser. Formannen i Osloutvalget prof. Torstein Eckhoff, innle-

det om den politiske situasjon. Sekretær i Folkebevegelsen, Per Øivind Nielsen, orienterte om Folkebevegelsens planer fram mot folkeavstemningen og arbeidsformer i Oslo. Formannen i Faglig utvalg, Rolf Dahl, fortalte om motstandsarbeidet i fagbevegelsen og på arbeidsplassen.

Aksjonsdag 17. mars.

Det var ca. 40 stands og utdeling av titusener av aviser og brosjyrer på sentrale steder i Oslo den dagen.

BEVILGNINGER

Folkebevegelsen får bevilgninger fra en rekke organisasjoner, og det vil i denne spalten føre for langt å nevne alle. Her skal kort nevnes noen fra de siste dager:

Verkstedklubben ved Asea-Per Kure kr. 1 000
Tresfjord Meieri > 4 000
Oslo Jern & Metall .. > 5 000
Bedriftsklubben Standard Telefon & Kabel > 3 000
Oslo Kjemigraf og Litografforening .. > 1 000

Møter.

Hasle—Økern—Hovin-utvalget og FB-gruppen på Sosialskolen arrangerte møte i Økern Samfunnshus tirsdag 14. mars

HØYRE'S nye sjanse

EF-saken har skapt en enestående situasjon for Høyre, en mulighet som kanskje aldri før til å skaffe seg nye tilhengere, erklarte Alf R. Bjercke på Høyres landsmøte nylig. Høyre har vært nede i en bølgedal, nå har vi igjen sjansen, sa han.

Det er vel riktig det. For Fellesmarkedet representerer jo et samfunnsyn som Høyre ikke har våget å gå inn for her i landet siden 1920-årene. Nå ser partiet en sjanse til å få realisert sine gamle partiprogrammer, med LO-ledelsens og Arbeiderparti-ledelsens støtte. Det er i sannhet en gyllen sjanse.

med fullsatt sal. Professor Leif Johansen holdt foredrag om EEC og arbeidsplassen. Lege Astor Relgstad tok for seg sosialpolitikken og EEC.

Stortingsmann Gunnar Garbo (V) talte på et møte i Lilleaker kino torsdag 23. mars, arrangert av Skøyen—Hoffutvalget av Folkebevegelsen.

KLIPP UT

SEND INN

Dersom De ønsker å bli medlem i

FOLKEBEVEGELSEN —

vennligst send oss medlemskontingenten, minimum kr. 10,—, over postgiro eller bankgiro. Vær vennlig og noter «medlemskap» e.l. på giroblanketten og fyll ut og send oss denne slippen eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn:

Adresse:

Postnummer og poststed:

Kommune:

FOLKEBEVEGELSEN

MOT NORSK MEDLEMSKAP I FELLESMARKEDET

Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 20 86 69

Bankgiro 8200.01.36065